

СТАНДАРТ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНИ

**СИСТЕМА ЕКОЛОГІЧНОЇ СЕРТИФІКАЦІЇ ТА МАРКУВАННЯ
ЗГІДНО З ДСТУ ISO 14024:2018 (ISO 14024:2018, IDT)**

**МАТЕРІАЛИ ТЕПЛОІЗОЛЯЦІЙНІ
ЕКОЛОГІЧНІ КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ЖИТТЄВОГО ЦИКЛУ**

СОУ ОЕМ 08.002.16.048:20XX

(Проект, перша редакція)

ПЕРЕДМОВА

1 РОЗРОБЛЕНО: технічний комітет стандартизації «Охорона довкілля» (ТК 82)

2 СХВАЛЕНО: рішенням Координаційної ради з екологічного маркування від ____
_____ 20__ року № ____.

3 ПРИЙНЯТО ТА НАДАНО ЧИННОСТІ: наказ від ____ _____ 202__ року
№ ____ з ____ _____ 202__ р.

4 Цей стандарт розроблено з урахуванням правил, установлених в національній стандартизації України.

5 НА ЗАМІНУ СОУ ОЕМ 08.002.016.048:2020 Матеріали теплоізоляційні.
Екологічні критерії оцінки життєвого циклу

Екземпляр: № 1

контрольний / інформаційний
(непотрібне закреслити)

Всього екземплярів: 2

Всього сторінок: 35

Здано до архіву «____» _____ 20__ р.

Право власності на цей національний стандарт належить державі. Заборонено повністю чи частково видавати, відтворювати задля розповсюдження і розповсюджувати як офіційне видання цей національний стандарт або його частини на будь-яких носіях інформації без дозволу ДП «УкрНДНЦ» чи уповноваженої ним особи

ДП «УкрНДНЦ», 202X

ЗМІСТ

	Вступ.....	С. IV
1	Сфера застосування.....	1
2	Нормативні посилання.....	1
3	Терміни та визначення понять	6
4	Познаки та скорочення	10
5	Загальні положення	11
6	Вимоги до сировини та складників.....	13
7	Вимоги до виробництва	17
8	Вимоги до готових виробів	19
9	Вимоги до пакування та маркування	20
10	Вимоги до транспортування.....	23
11	Екологічне маркування та інформування.....	23
12	Підтвердження відповідності.....	25
13	Нагляд за екологічно сертифікованими виробами	26
14	Гарантії користувача екологічного маркування.....	26
	Бібліографія.....	27

0 ВСТУП

Цей стандарт установлює екологічні критерії (далі – ЕК) для визначення переваг матеріалів теплоізоляційних, стосовно їх потенційних впливів на стан довкілля та здоров'я людини та їх оцінювання з метою надання права застосування відносно них екологічного маркування відповідно до ДСТУ ISO 14024.

Цей стандарт впроваджується до програми екологічного маркування типу I.

Цей стандарт розроблений у відповідності з принципами та структурою оцінювання життєвого циклу продукції згідно з ДСТУ ISO 14040 на основі результатів аналізування життєвого циклу матеріалів теплоізоляційних, виготовлених за прогресивними технологіями та ЕК інших програм екологічного маркування типу I [32-35].

Основним завданням при впровадженні та подальшому перегляді ЕК є:

- збалансоване управління природними ресурсами;
- енергоефективність технологічного процесу виробництва;
- зниження екологічних впливів у процесі виробництва;
- поліпшення показників енергоефективності виробів;
- обмеження вмісту небезпечних речовин у виробах;
- зниження радіологічного забруднення виробів;
- зменшення відходів виробництва та споживання.

ЕК, зазначені в цьому стандарті, є результатом перегляду та актуалізації СОУ OEM 08.002.016.048:2020 Матеріали теплоізоляційні. Екологічні критерії оцінки життєвого циклу.

Рекомендований наступний перегляд –
II півріччя 2030 року.

Позаплановий перегляд стандарту здійснюють у разі:

- змін державних норм або нормативно-технічних документів, що взаємопов'язані з його вимогами;
- надходження нових даних про властивості компонентів та технологічні інновації;
- визначення інших факторів, що впливають на стан довкілля та здоров'я людини, пов'язаних з виробництвом, застосуванням та експлуатацією матеріалів теплоізоляційних згідно ДСТУ ISO/TR 14062.

Відносно виробів, що підтвердили відповідність вимогам цього стандарту, одержувач екологічного сертифікату отримує право на застосування екологічного маркування згідно з ДСТУ ISO 14020, ДСТУ ISO 14024 та СОУ OEM 913.01.

СТАНДАРТ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНИ

Система екологічної сертифікації та маркування згідно з
ДСТУ ISO 14024:2018 (ISO 14024:2018, IDT)

МАТЕРІАЛИ ТЕПЛОІЗОЛЯЦІЙНІ. ЕКОЛОГІЧНІ КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ЖИТТЄВОГО ЦИКЛУ

System for environmental certification and ecolabelling
according to DSTU ISO 14024:2018 (ISO 14024:2018, IDT)

INSULATION MATERIALS. ENVIRONMENTAL CRITERIA FOR THE LIFE CYCLE ASSESSMENT

Чинний від _____

1 СФЕРА ЗАСТОСУВАННЯ

1.1 Цей стандарт встановлює показники ЕК до матеріалів теплоізоляційних.

1.2 Цей стандарт поширюється на такі матеріали теплоізоляційні:

- а) вата мінеральна (кам'яна, шлакова, скляна);
- б) пінопласти (пінополістирол спінений (EPS) та екструзійний (XPS), пінополіуретан (PPU) тощо);
- в) целюозна теплоізоляція;
- г) інші види теплоізоляційних матеріалів.

1.3 Цей стандарт може поширюватися на інші види матеріалів, прямо не зазначені у сфері застосування, якщо буде доведено, що його вимоги є вичерпними для оцінювання життєвого циклу такого виробу.

2 НОРМАТИВНІ ПОСИЛАННЯ

ДСТУ 4260:2003 Тара і пакування спожиткові маркування. Загальні вимоги

ДСТУ 4462.0.01:2005 Охорона природи. Поводження з відходами. Терміни та визначення понять

ДСТУ 4462.3.02:2006 Охорона природи. Поводження з відходами. Пакування, маркування і захоронення відходів Правила перевезення відходів. Загальні технічні та організаційні вимоги

ДСТУ ГОСТ 30333:2009 (ГОСТ 30333-2007 IDT) Паспорт безпечності хімічної продукції. Загальні вимоги

ДСТУ Б В.2.7-56:2010 Будівельні матеріали. Вироби теплоізоляційні зі скляного штапельного волокна. Технічні умови

ДСТУ Б В.2.7-105:2000 Будівельні матеріали. Матеріали і вироби будівельні. Метод визначення теплопровідності і термічного опору при стаціонарному тепловому режимі

ДСТУ Б В.2.7-167:2008 (EN 13162:2001, NEQ) Будівельні матеріали. Вироби теплоізоляційні з мінеральної вати на синтетичному зв'язуючому. Загальні технічні умови

ДСТУ Б В.2.7-168:2008 (EN 13166:2001, NEQ) Будівельні матеріали. Вироби теплоізоляційні з пінофенопласту. Технічні умови

ДСТУ Б В.2.7-169:2008 (EN 13162:2001, NEQ) Будівельні матеріали. Вироби теплоізоляційні з мінеральної вати ламельні. Технічні умови

ДСТУ EN 312:2018 (EN 312:2010, IDT) Плити деревинно-стружкові. Технічні вимоги

ДСТУ EN 622-1:2006 (EN 622-1:2003, IDT) Плити деревноволокнисті. Технічні умови. Частина 1. Загальні вимоги

ДСТУ EN 13162:2019 (EN 13162:2012 + A1:2015, IDT) Матеріали будівельні теплоізоляційні. Промислові вироби з мінеральної вати (MW). Технічні умови

ДСТУ EN 13163:2019 (EN 13163:2012+A1:2015, IDT) Матеріали будівельні теплоізоляційні. Вироби зі спіненого полістиролу (EPS). Технічні умови

ДСТУ EN 13163:2022 (EN 13163:2012+A2:2016, IDT) Теплоізоляційні вироби для будівництва. Вироби зі спіненого полістиролу (EPS). Технічні умови

ДСТУ EN 13164:2019 Матеріали будівельні теплоізоляційні. Вироби з екструдованого пінополістиролу (XPS). Технічні умови (EN 13164:2012 + A1:2015, IDT)

ДСТУ EN 13165:2019 (EN 13165:2012 + A2:2016, IDT) Матеріали теплоізоляційні для будівель. Промислові вироби із жорсткого пінополіуретану (PU). Технічні умови

ДСТУ EN 13166:2019 (EN 13166:2012+A2:2016, IDT) Матеріали теплоізоляційні для будівель. Промислові вироби з пінофенопласту (PF). Технічні умови

ДСТУ EN 13167:2019 (EN 13167:2012+A1:2015, IDT) Матеріали теплоізоляційні для будівель. Промислові вироби з піноскла (CG). Технічні умови

ДСТУ EN 13168:2019 (EN 13168:2012+A1:2015, IDT) Матеріали теплоізоляційні для будівель. Промислові вироби з деревинної вовни (WW). Технічні умови

ДСТУ EN 13169:2019 (EN 13169:2012 + A1:2015, IDT) Матеріали теплоізоляційні для будівель. Промислові вироби з панелей спученого перліту (EPB). Технічні умови

ДСТУ EN 13170:2019 (EN 13170:2012 + A1:2015, IDT) Матеріали теплоізоляційні для будівель. Промислові вироби з експандованої пробки (ICB). Технічні умови

ДСТУ EN 13171:2019 (EN 13171:2012+A1:2015, IDT) Матеріали будівельні теплоізоляційні. Вироби з деревинної фібри (WF). Технічні умови

ДСТУ EN 14315-1:2019 (EN 14315-1:2013, IDT) Матеріали теплоізоляційні для будівель. Вироби з жорсткого пінополіуретану (PUR) і пінополіізоціанурату (PIR), виготовлені методом напилювання на будівельному майданчику. Частина 1. Технічні вимоги до системи напилення жорстких піноматеріалів перед їхнім застосуванням

- ДСТУ EN 14316-1:2019 (EN 14316-1:2004, IDT) Матеріали теплоізоляційні для будівель. Теплоізоляція на основі розширеного

(спученого) перліту (EP), виготовлена на будівельному майданчику. Частина 1. Технічні вимоги до сипких матеріалів та таких, що склеюються перед їхнім застосуванням

ДСТУ EN 14317-1:2019 (EN 14317-1:2004, IDT) Матеріали теплоізоляційні для будівель. Теплоізоляція на основі спученого вермикуліту (EV), виготовлена на будівельному майданчику. Частина 1. Технічні вимоги до сипких матеріалів та таких, що склеюються перед їхнім застосуванням

ДСТУ EN 14318-1:2019 (EN 14318-1:2013, IDT) Матеріали теплоізоляційні для будівель. Виготовлені на будівельному майданчику вироби з жорсткого пінополіуретану (PUR) і пінополіізоціанурату (PIR). Частина 1. Технічні вимоги до системи заливання жорстких піноматеріалів щодо їхнього застосування

ДСТУ EN 16069:2019 (EN 16069:2012+A1:2015, IDT) Вироби теплоізоляційні для будівель. Промислові вироби з пінополіетилену (PEF). Технічні умови

ДСТУ ISO 9001:2015 (ISO 9001:2015, IDT) Системи управління якістю. Вимоги

ДСТУ ISO 9229:2009 (ISO 9229:2007, IDT) Теплоізоляція. Словник термінів

ДСТУ ISO 14001:2015 (ISO 14001:2015, IDT) Системи екологічного управління. Вимоги та настанови щодо застосовування

ДСТУ ISO 14020:2003 Екологічні маркування та декларації. Загальні принципи

ДСТУ ISO 14021:2016 (ISO 14021:2016, IDT) Екологічні маркування та декларації. Самодекларації II типу (Екологічне маркування типу II)

ДСТУ ISO 14024:2018 (ISO 14024:2018, IDT) Екологічні маркування та декларації. Екологічне маркування типу I. Принципи та процедури

ДСТУ ISO 14040:2013 (ISO/IEC 14040:2006, IDT) Екологічне керування. Оцінювання життєвого циклу. Принципи та структура

ДСТУ ISO 14050:2016 (ISO 14050:2009, IDT) Екологічне управління.

Словник термінів

ДСТУ ISO 14063:2008 (ISO 14063:2006, IDT) Екологічне управління.

Обмінювання екологічною інформацією. Настанови та приклади

ДСТУ EN ISO/IEC 17021-1:2017 (EN ISO/IEC 17021-1:2015, IDT; ISO/IEC 17021-1:2015, IDT) Оцінка відповідності. Вимоги до органів, які здійснюють аудит і сертифікацію систем управління. Частина 1. Вимоги

ДСТУ EN ISO/IEC 17025:2019 (EN ISO/IEC 17025:2017, IDT; ISO/IEC 17025:2017, IDT) Загальні вимоги до компетентності випробувальних та калібрувальних лабораторій

ДСТУ EN ISO/IEC 17065:2019 (EN ISO/IEC 17065:2012, IDT; ISO/IEC 17065:2012, IDT) Оцінка відповідності. Вимоги до органів з сертифікації продукції, процесів та послуг

ДСТУ ISO/TR 14062:2006 (ISO/TR 14062:2002, IDT) Екологічне керування. Враховування екологічних аспектів під час проектування та розробляння продукції

СОУ OEM 913.01:2020 Система екологічної сертифікації та маркування згідно з ДСТУ ISO 14024:2018 (ISO 14024:2018, IDT) Правила застосування екологічного маркування

СОУ OEM 913.03:2020 Система екологічної сертифікації та маркування згідно з ДСТУ ISO 14024:2018 (ISO 14024:2018, IDT) Порядок проведення сертифікації та наглядання за сертифікованою продукцією

СОУ OEM 08.002.06.080:2020 Меблі та покриття для підлоги з лісоматеріалів. Екологічні критерії оцінювання життєвого циклу продукції.

СОУ OEM 08.002.014.055:2020 Вироби з полімерних матеріалів. Екологічні критерії оцінювання життєвого циклу

Примітка. При оцінюванні продукції, слід керуватися чинними нормативними документами.

У разі, якщо зазначені у нормативних посиланнях документи актуалізовані, замінені або скасовані без заміни, то положення, в якому надані посилання на них не застосовується.

3 ТЕРМІНИ ТА ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТЬ

У цьому стандарті вжито терміни, наведені в ДСТУ ISO 14001, ДСТУ ISO 14024, ДСТУ ISO 14040, ДСТУ ISO 14050, ДСТУ ISO 9229, ДСТУ 4462.001.

Нижче подано терміни, додатково вжиті у цьому стандарті, та визначення позначених ними понять

3.1 верифікація

Підтвердження наданням об'єктивних доказів, що встановлені вимоги виконані

3.2 виріб

Матеріали теплоізоляційні та інші матеріали, на які поширюються вимоги цього стандарту

3.3 гранично допустима концентрація хімічних речовин в атмосферному повітрі населених місць

Встановлений рівень концентрації хімічних речовин в атмосферному повітрі (максимально разовий або середньодобовий), який не чинить упродовж життя людини прямої або опосередкованої дії на стан її здоров'я, або на стан здоров'я майбутнього покоління, не знижує працездатності, не погіршує її самопочуття та санітарно-побутові умови життя

3.4 гранично допустима концентрація хімічних речовин в стічних водах

Маса хімічних речовин у стічних водах, максимально допустима до відведення з установленим режимом у даному пункті водного об'єкта за одиницю часу з метою забезпечення норм якості води у контрольованому пункті

Примітка. ГДС встановлюється з урахуванням ГДК в місцях водоспоживання, асиміляційних властивостей водного об'єкта і оптимального розподілу маси речовин, що скидаються, між водокористувачами, які скидають стічні води. Гранично допустима концентрація домішок у воді водного об'єкта визначає встановлений рівень концентрації хімічних речовин, який не чинить несприятливий вплив на організм людини та можливість обмеження чи порушення нормальних умов господарсько-питного, побутового та інших видів водокористування.

3.5 гранично допустима концентрація хімічних речовин у повітрі робочої зони, ГДК р.з.

Концентрація речовин, яка при щоденній (крім вихідних днів) роботі протягом 8 годин або при іншій тривалості, але не більше 41 годин на тиждень, протягом всього робочого стажу не може викликати захворювань або відхилень у стані здоров'я, які виявляються сучасними методами досліджень в процесі роботи або у віддалені строки життя теперішнього і наступних поколінь

3.6 деревно-волокниста плита

Теплоізоляційний виріб, виготовлений з деревних волокон з додаванням сполучної речовини або без неї і спресований до остаточної форми при нагріванні або без нагрівання

3.7 деревно-стружкова плита

Жорсткий теплоізоляційний виріб, виготовлений з деревної стружки склеєної сполучною речовиною і спресований до необхідної товщини

3.8 кам`яна вата

Мінеральна вата, отримана переважно з розплаву вивержених гірських порід

3.9 картон

Щільний виріб, виготовлений на основі целюлозних та/або інших волокон

3.10 ламельна теплоізоляція

Теплоізоляційний виріб, виготовлений з волокнистих матеріалів, загальна орієнтація волокон яких перпендикулярна до лицьових поверхонь виробу

3.11 леткі органічні сполуки

Органічні сполуки, які мають досить високий тиск пари при нормальних умовах і здатні в значимих концентраціях потрапляти в навколишнє середовище (приміщення, атмосферу)

Примітка. ЛОС мають точку кипіння до 250°C при тиску 101,3 кПа

3.12 матеріали теплоізоляційні

Мінеральна вата, скловата, кам'яна вата, шлакова вата, целюозна теплоізоляція, пінопласти (спінений полістирол, пінополіуретан тощо) та інші теплоізоляційні матеріали, які відповідають вимогам цього стандарту

3.13 мінеральна вата

Загальний термін для волокнистих теплоізоляційних матеріалів, отриманих з розплаву гірських порід, шлаку або скла

3.14 озон-руйнівний потенціал

Показник, визначений для кожної озон-руйнівної речовини, і який кількісно характеризує потенційний руйнівний (негативний) вплив такої речовини на озоновий шар

3.15 пінополістирол екструзійний

Жорсткий теплоізоляційний матеріал з закритою ніздрюватою структурою, що отримується методом екструзії полістиролу, що спінюється, чи одного з його сополімерів з плівкою чи без неї на його поверхні

3.16 пінополістирол спінений

Жорсткий теплоізоляційний матеріал з закритою, в основному ніздрюватою структурою, отриманий шляхом спікання гранул спіненого полістиролу чи одного з його сополімерів

3.17 пінополіуретан

Жорсткий або напівжорсткий теплоізоляційний матеріал на основі поліуретану із закритою, в основному ніздрюватою структурою

3.18 показник енергоємності технологічного процесу виробництва

Енерговитрати, пов'язані з технологічним процесом вироблення виробу

3.19 полібромовані біфеніли (Polibromovani bifenili)

Речовини, що використовуються в якості інгібіторів горіння при виробництві пластмас і відносяться до стійких органічних забруднювачів

Примітка. Директивою 2002/95/ЕС з 01 липня 2006 року введено обмеження на використання ПББ на території ЄС.

3.20 полібромовані дефінілові етери

Речовини, що використовуються як інгібітори горіння при виробництві пластмас і відносяться до стійких органічних забруднювачів

Примітка. Директивою 2002/95/EC з 01 липня 2006 року введено обмеження на використання ПББ на території ЄС.

3.21 потенціал глобального потепління

Коефіцієнт, що визначає ступінь впливу парникових газів на глобальне потепління

3.22 скляна вата

Мінеральна вата, отримана здебільшого з розплаву природного піску або скла

3.23 теплообмін

Самовільний незворотний процес перенесення теплоти між тілами (частинами тіла), зумовлений різницею їхніх температур

3.24 термічний опір

Здатність тіла (його поверхні або якого-небудь шару) перешкоджати поширенню теплового руху молекул, і є величиною, оберненою коефіцієнту теплообміну

3.25 трибутилолово

Органічна сполука олова, високотоксична для водних організмів

Примітка. Використовується як біоцид. Внесена до Баз даних ЄС речовин, що порушують роботу ендокринної системи (EU Commission EDC database), та класифікована Європейським хімічним бюро (European Chemicals Bureau PBT Working) як речовина що здатна до біоаккумуляції.

3.26 трибутилолово оксид

Органічна сполука олова, високотоксична для водних організмів

Примітка. Використовується як біоцид. Внесена до Баз даних ЄС речовин, що порушують роботу ендокринної системи (EU Commission EDC database), та класифікована Європейським хімічним бюро (European Chemicals Bureau PBT Working) як речовина що здатна до біоаккумуляції.

3.27 хлорфторвуглецеві сполуки

Сполуки, що руйнують озоновий шар та є предметом Монреальського протоколу [19]

3.28 хлорфторвуглеводні сполуки

Сполуки, що мають менший руйнівний вплив ніж ХФВ на озоновий шар та є предметом Монреальського протоколу [19]

3.29 целюозна теплоізоляція

Волокнистий теплоізоляційний матеріал, отриманий з паперу, паперового картону або деревини з використанням сполучних речовин, сповільнювачів горіння (антипіренів) або інших добавок

3.30 шлакова вата

Мінеральна вата, отримана з розплаву доменного шлаку

4 ПОЗНАКИ ТА СКОРОЧЕННЯ

У цьому стандарті вжито такі позначки та скорочення:

ГДК а.п. – гранично допустима концентрація хімічних речовин в атмосферному повітрі населених місць

ГДС – гранично допустима концентрація хімічних речовин в стічних водах

ДВП – деревно-волокниста плита

ЕК – екологічні критерії

ЛОС – леткі органічні сполуки

СОЗ – стійкі органічні забруднювачі

ЦТ – целюозна теплоізоляція

BREF – довідники найкращих доступних технологій (Best Available Techniques References)

CFCs – хлорфторвуглецеві сполуки

HCFCs – хлорфторвуглеводні сполуки

GWP – потенціал глобального потепління

EPS – пінополістирол спінений

ODP – озон-руйнівний потенціал

PBB – полібромовані біфеніли

PBDE – полібромовані дефінілові етери

TBT – трибутилолово

TBTO – трибутилолово оксид

XPS – пінополістирол екструзійний

5 ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

5.1 ЕК – Екологічна політика та цілі

Виробник повинен мати на підприємстві сформовану, впроваджену та функціонуючу екологічну політику та екологічні цілі.

Примітка. При визначенні екологічної політики та екологічних цілей слід керуватися ДСТУ ISO 14001 та ДСТУ ISO 14040.

Верифікація:

- копія екологічної політики та екологічних цілей;
- план заходів, спрямованих на досягнення екологічних цілей;
- дані за результатами моніторингу, вимірювання, аналізування і оцінювання показників екологічної дієвості та реалізації заходів, спрямованих на досягнення екологічних цілей

5.2 ЕК – Відповідність санітарному законодавству, державним санітарним нормам і правилам

Технічні умови процесів виробництва, пакування, зберігання, транспортування тощо та засоби повинні відповідати вимогам чинного санітарного законодавства, державних санітарних норм і правил.

Верифікація:

- копія висновку експертизи компетентного органу державного нагляду (контролю) та(або)
- дозволу центрального органу виконавчої влади у сфері охорони здоров'я

5.3 ЕК – Відповідність вимогам нормативного документу, відповідно до якого здійснюється виробництво

Виробник повинен забезпечити відповідність умов виробництва пакування, зберігання, транспортування засобу тощо вимогам нормативного документу, відповідно до якого здійснюється виробництво.

Верифікація:

- копія нормативного документу (ТУ, або державного та/або європейського

та/або міжнародного стандарту, або витяги із відповідної внутрішньої документації виробника);

- копія сертифікату відповідності та(або)
- сертифікату (посвідчення) якості та(або)
- інших підтверджуючих документів, що свідчать про відповідність

5.4 ЕК – Відповідність вимогам природоохоронного законодавства

Виробничі потужності, зокрема, підприємства, цехи, виробничі майданчики, обладнання, установки, території, споруди та інші об'єкти, діяльність яких безпосередньо пов'язана з виробництвом виробів та впливом на довкілля під час виробництва та поводження, повинні відповідати вимогам природоохоронного законодавства [1-4, 7-12, 14, 17].

Верифікація:

- копії документів за результатами перевірок органами державного нагляду (контролю) дотримання вимог природоохоронного законодавства та(або)
- копії висновків за результатами екологічного аудиту [4];
- копії підтверджуючих документів, які свідчать про усунення фактів порушень чи невідповідностей, виявлених під час перевірок та(або) аудитів;
- копії інших підтвердних документів, що свідчать про дотримання природоохоронного законодавства

5.5 ЕК – Сталість постачання

Виробник повинен підтвердити сталість постачання матеріалів, сировини та інших складників, які використовуються для вироблення виробів, які підлягають оцінюванню згідно з вимогами цього стандарту.

Верифікація:

- довідка про управління життєвим циклом продукції, технологію і технологічні процеси виробництва;
- декларація виробника про сталість постачання сировини та складників

5.6 ЕК – Системи управління

Рекомендовано, щоб виробник мав встановлені, впроваджені, функціонуючі та сертифіковані системи управління якістю, екологічного управління та/або інші системи управління організацією відповідно до міжнародних стандартів або їх еквівалентів.

Верифікація:

- копії сертифікатів відповідності системи управління вимогам ДСТУ ISO 9001, ДСТУ ISO 14001 тощо або їх еквівалентів

6 ВИМОГИ ДО СИРОВИНИ ТА СКЛАДНИКІВ

6.1 ЕК – Сировина

Сировина повинна бути дозволеною до використання за призначенням центральним органом виконавчої влади у сфері охорони здоров'я і відповідати вимогам державних санітарних норм та правил.

Верифікація:

- довідка про склад виробу;
- копія висновку експертизи компетентного органу державного нагляду (контролю) та(або)
- дозволу центрального органу виконавчої влади у сфері охорони здоров'я

6.2 ЕК – Інгібітори горіння (антипірени)

Заборонено у виробках вміст:

- а) полібромдіфенілових ефірів (ПБДЕ);
- б) полібромованих біфенилів (ПБД);
- в) бромованого парафіну;
- г) коротколанцюгових ($C < 13$) хлорованих парафінів з нерозгалуженою структурою, з вмістом хлору (хлоралкани) більше ніж 50%;
- д) оксидів сурми.

Дозволений вміст неорганічних фосфатів амонію, сполук бору (борна кислота, борати) або інших зневоднюючих з'єднань (гідрат алюмінію або подібні).

Верифікація:

- довідка про склад виробу;
- копії паспортів безпеки на речовини, що застосовуються у якості інгібіторів горіння [9].

6.3 ЕК – Важкі метали

Заборонений у виробках вміст складників, що містять сполуки кадмію, свинцю, селену, хлору, арсену, миш'яку, талію, ртуті, олова (трибутилолово (ТБО), трибутилолова оксид (ТБОО)).

Верифікація:

- довідка про склад виробу;
- копії протоколів випробувань за показниками вмісту важких металів

6.4 ЕК – Речовини, небезпечні для здоров'я людини

Заборонений у виробках вміст складників, позначених за класом та категорією небезпеки [15-16, 20-21], що наведені у Таблиці 1 або їх комбінацій.

Таблиця 1 – Класифікація небезпеки хімічних продуктів, застосування яких заборонено

Клас та категорія	Код	Вид небезпечного впливу
Acute Tox. 2	H300	Смертельно при проковтуванні
Acute Tox. 3	H301	Токсично при проковтуванні
Acute Tox. 1	H310	Смертельно при контакті зі шкірою
Acute Tox. 3	H311	Токсично при контакті зі шкірою
Acute Tox. 2 (пароподібний стан речовини)	H330	Смертельно при вдиханні
Acute Tox. 3 (газоподібний стан речовини; пил)	H331	Токсично при вдиханні
Muta. 1B	H340	Може спричинити генетичні дефекти
Carc. 1A, 1B	H350	Може спричинити рак
Carc. 1A, 1B	H350i	При вдиханні може бути причиною онкологічних захворювань
Carc. 2	H351	Імовірно спричиняє рак
Repr. 1A, 1B	H360F	Може викликати безпліддя
Repr. 1A, 1B	H360D	Може причинити шкоду ембріону
Repr. 2	H361f	Може викликати безпліддя
Repr. 2	H361d	Можливий ризик заподіяння шкоди ембріону
STOT SE 1	H370	Спричиняє пошкодження органів
STOT SE 2	H371	Може спричинити пошкодження органів

STOT RE 1	H372	Спричиняє пошкодження органів при тривалому або багаторазовому впливі
STOT RE 2	H373	Може спричинити пошкодження органів при тривалому або багаторазовому впливі

Верифікація:

- копії паспортів безпеки на складники

6.5 ЕК – Піноутворювачі та вогнегасники

Заборонений вміст речовин:

а) ПГП яких становить більше ніж 3000 [18];

б) ОРП яких становить більше ніж 0 [19].

Верифікація:

- декларація виробника про застосування піноутворювачів та вогнегасників

6.6 Мінеральна вата**6.6.1 ЕК – Вміст вторинної сировини**

Вміст вторинної сировини у складі виробу, виготовленого із скловати повинен бути не менше 50 %.

Вміст вторинної сировини у складі виробу, виготовленого із кам'яної вати повинен бути не менше 20 %.

Верифікація:

- декларація виробника про вміст вторинної сировини у складі виробу, у тому числі розрахунок об'єму вмісту вторинної сировини у складі продукції згідно з ISO 14021;

- копії підтвердних документів щодо джерел походження (постачання) вторинної сировини

6.6.2 ЕК – Видобування мінеральної сировини

Добувач мінеральної сировини повинен мати спеціальний дозвіл на користування надрами [2].

Розробник кар'єру повинен забезпечити розробляння та впровадження програми рекультивації земель місця видобутку.

Видобуток сировини повинен вестися з дотриманням встановлених норм чинного природоохоронного законодавства, у тому числі щодо пилового та шумового забруднення згідно з [27].

Верифікація:

- копія спеціального дозволу на користування надрами;
- копії документів що свідчать про затвердження програми рекультивациі земель місця видобутку;
- у разі, якщо розробка ведеться заявником (користувачем екологічного маркування) або підприємством, що належить до сфери його управління, копії:
 - а) плану розвитку видобувних (гірничих) робіт;
 - б) карти-схеми видобувного (гірничодобувного) підприємства;
 - в) протоколів вимірювання шуму, масової концентрації пилу;
 - г) звіту про вжиті заходи з рекультивациі земель місця видобутку;
 - д) документів за результатами перевірок компетентних органів державного нагляду (контролю)

6.7 Целюлозні матеріали

6.7.1 ЕК – Сировина з лісоматеріалу

Лісоматеріали для виготовлення целюлозних матеріалів повинні постачатися з легальних джерел. Ланцюг постачальників від лісозаготівлі до поставки сировини на виробництво повинен простежуватися та бути контрольованим.

Верифікація:

- декларація виробника про сталість постачальників сировини та складників;
- копії підтвердної документації про походження лісоматеріалів або
- копії сертифікатів на лісоматеріали, отриманих в сертифікаційних системах FSC, PEFC

6.7.2 ЕК – Вміст вторинної сировини

Вміст макулатури у складі целюлозного матеріалу повинен бути не менше ніж 50 %.

Верифікація:

- декларація виробника про сталість постачальників сировини та складників;
- декларація виробника про вміст вторинної сировини у складі продукції, у тому числі розрахунок об'єму вмісту макулатури в целюлозних матеріалах згідно з ДСТУ ISO 14021

7 ВИМОГИ ДО ВИРОБНИЦТВА

7.1 ЕК – Енергоефективність

З метою досягнення показника енергоємності технологічного процесу виробництва продукції нижче середнього по галузі повинні бути розроблені, затверджені та впроваджені заходи з енергозбереження.

Примітка. Управління енергетичними ресурсами має передбачати системний облік та аналіз споживання енергетичних ресурсів у технологічному процесі виробництва з розрахунку на одиницю продукції.

Верифікація:

- довідка виробника про впроваджені заходи з енергоефективності та розрахунковими даними про енергоємність технологічного процесу виробництва

7.2 ЕК – Атмосферне повітря

Фактичні показники викидів забруднюючих речовин та парникових газів не повинні перевищувати ГДК а.п. та як оптимум – бути нижчими за встановлені показники згідно дозвільної документації і відповідати показникам найкращих доступних технологій більш чистого виробництва [31].

Верифікація:

- копія дозволу на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря;
- копія Звіту про викиди забруднюючих речовин і парникових газів в атмосферне повітря від стаціонарних джерел викидів за минулий рік (Форма № 2-ТП (повітря) (річна));
- дані про показники викидів забруднюючих речовин в атмосферне повітря за результатами вимірювань

7.3 ЕК – Водокористування та стічні води

На виробництві повинно бути встановлено технологічне обладнання для забезпечення:

- а) економії питної води в технологічному процесі виробництва;
- б) очищення стічних вод.

Фактичні показники забруднення стічних вод не повинні перевищувати ГДС та як оптимум – бути нижчими за встановлені показники згідно дозвільної документації і відповідати показникам найкращих доступних технологій більш чистого виробництва [31].

Верифікація:

- довідка про використання води в технологічному процесі виробництва, систему водопостачання та водовідведення;
- копія дозвільних документів на водокористування (у разі, якщо передбачено чинним законодавством);
- копія Звіту про використання води (Форма № 2ТП-водгосп (річна)) або інші дані про кількість та вид стаціонарних (організованих) джерел скидів стічних вод;
- дані про показники забруднення стічних вод за результатами вимірювань

7.4 ЕК – Відходи

У технологічному процесі виробництва повинні бути впроваджені:

- а) маловідходні технології виробництва;
- б) схема роздільного збору відходів для їх подальшої утилізації.

Примітка 1. Відходи виробництва повинні видалятися чи утилізуватися в якості вторинної сировини або використовуватися у виробничих процесах [16].

Примітка 2. При утилізації відходів, перевага повинна надаватися перероблянню відходів для подальшого використання.

Верифікація:

- довідка виробника про систему управління відходами виробництва, у тому числі опис схеми роздільного збору відходів;
- копія декларації про відходи [14], реєстрової карти об'єктів утворення, оброблення та утилізації відходів або дозволу на здійснення операцій у сфері управління відходами [10];
- копія Звіту про відходи (Форма № 1-відходи (річна))

8 ВИМОГИ ДО ГОТОВИХ ВИРОБІВ

8.1 ЕК – Відповідність вимогам державних будівельних норм та національних стандартів

Вироби повинні відповідати вимогам державних будівельних норм та національних стандартів.

Верифікація:

- копія висновку експертизи компетентного органу державного нагляду (контролю) або
- дозволу центрального органу виконавчої влади у сфері охорони здоров'я;
- копія нормативно-технічного документу (у разі, якщо виріб виробляється згідно з ТУ);
- копія декларації показників будівельної продукції;
- копія сертифікату відповідності та(або)
- копія сертифікату (посвідчення) якості та(або)
- іншої підтвердної документації про відповідність

8.2 ЕК – Леткі органічні сполуки

Показники ГДК а.п. в приміщенні ЛОС що здатні вивільнятися, згідно вимог цього стандарту, наведені у Таблиці 2.

Ця вимога поширюється на всі типи полімерних матеріалів теплоізоляційних, призначених для внутрішнього оздоблення.

Таблиця 2 – Показники ГДК а.п. в приміщенні ЛОС, що здатні вивільнятися

Показник	Значення ГДК _{а.п.} (мг/м ³)
Аміак	0,04
Ацетальдегід	0,01
Ацетон	0,35
Бензол	0,1
Бутилацетат	0,1
Гексаетілендіамін	0,001*
Етилбензол	0,02
Метанол	0,5
Пропанол	0,3
Стирол	0,002
Толуол	0,6
Фенол	0,003
Формальдегід	0,003

* орієнтовно безпечний

Примітка 1. В таблиці 2 наведений перелік найбільш поширених речовин (ЛОС), що здатні вивільнятися з полімерних матеріалів теплоізоляційних. У разі, якщо виріб містить декілька речовин (ЛОС) здатних вивільнятися, сумарний показник їх вмісту не повинен перевищувати одиниці при розрахунку за формулою:

$$\frac{K_1}{ГДК_1} + \frac{K_2}{ГДК_2} + \dots + \frac{K_n}{ГДК_n} < 1$$

де, $K_1, K_2, \dots, K_n$ – фактичні концентрації речовин в атмосферному середовищі;
 $ГДК_1, ГДК_2, \dots, ГДК_n$ – допустимі рівні вмісту в повітрі тих же речовин.

Примітка 2. Проведення випробувань має здійснюватися в наступних умовах:

а) температура повітря: $23 \pm 2^{\circ}\text{C}$, 40°C ;

б) відносна вологість: $50 \pm 5\%$;

в) швидкість потоку повітря над поверхнею випробовуваного зразку: 0,1-0,3 м/с;

г) кратність повітрообміну в камері: $1,0 \pm 0,05$ в годину;

Проби повітря відбирають на 3 добу і далі через певні проміжки часу до досягнення концентрацій визначуваних речовин в камері нижче порога чутливості приладу.

Верифікація:

- дані про вміст ЛОС, здатних вивільнятися на підставі розрахункових даних або
- копія протоколу лабораторних випробувань згідно стандартизованих методів або
- сертифікату на полімерні матеріали, отриманого в сертифікаційних системах згідно з ISO 14024 (наприклад, екологічні сертифікати відповідності полімерних матеріалів вимогам екологічних критеріїв згідно з СОУ OEM 08.002.014.055)

8.3 ЕК – Пожежна небезпека

Вироби повинні відповідати низькій або помірній групам за горючістю, займистістю, поширенню полум'я та димоутворювальною здатністю і токсичністю продуктів горіння згідно з [25].

Верифікація:

- копія протоколу випробувань за показниками горючості, займистості, поширення полум'я, димоутворювальної здатності, токсичності продуктів горіння згідно з [25]

9 ВИМОГИ ДО ПАКОВАННЯ ТА МАРКОВАННЯ

9.1 ЕК – Склад пакування

Для виготовлення пакування заборонено застосовувати ПВХ, ПС, полікарбонат або інший галогенований матеріал.

Верифікація:

- декларація виробника про вид, склад та маркування спожиткової тари

9.2 ЕК – Відповідність пакування законодавству та наявність маркування

Пакування та матеріали, з яких воно виготовлене, повинні відповідати вимогам законодавства і бути маркованими згідно з ДСТУ 4260, ДСТУ ISO 14021.

Примітка. Застосування маркування, нумерації для ідентифікації матеріалів, з яких виготовлена спожиткова тара, дозволяє відрізнити різні види матеріалів за їх походженням.

Для маркування застосовують знак у формі трикутника зі стрілками по середині кожного з його ребер. В центрі трикутника має бути зазначено цифровий код матеріалу, наприклад:

- 1 – Поліетилентерефталат (PET/PETE);
- 2 – Поліетилен високої густини (HDPE);
- 4 – Поліетилен низької густини (LDPE);
- 5 – Поліпропілен (PP);
- 20 – Картон гофрований (PAP);
- 70 – Склотара з різних типів скла, змішане скло (GLS).

Частина матеріалів може бути ідентифікована за системою нумерації або скороченням назви.

Ідентифікаційні знаки розміщують у центрі або нижче графічного маркування, що вказує на повторне використання чи встановлене походження матеріалу.

Наприклад, у разі, якщо спожиткові тара, виріб чи пакування виготовлені з поліетилену високої щільності (а), низької щільності (б), поліпропілену (в), картону (г), скла (д) застосовують такі знаки (див. рисунок 1):

Рисунок 1

Верифікація

- декларація виробника про вид, склад та маркування спожиткової тари;
- копія висновку наукової санітарно-епідеміологічної експертизи про відповідність санітарному законодавству;
- копії сертифікатів якості, протоколів випробувань паковальних матеріалів тощо
- роздруківки оригінал-макетів або оригінали зразків етикеток з маркуванням.

9.3 ЕК – Придатність пакування до рециклінгу

Пакування повинно бути придатним для рециклінгу і не бути обробленим у такий спосіб, що може перешкоджати його відновленню.

Верифікація:

- декларація виробника про вид, склад та маркування пакування

9.4 ЕК – Доступ до інформації про виріб

Виробник повинен забезпечити вільний доступ до інформації щодо:

- а) умов транспортування виробу, його зберігання та монтажу, що дозволить досягти регламентованого показника термічного опору;
- б) технічні та екологічні характеристики виробу, методи утилізації пакувальних матеріалів, терміну служби та способу утилізації виробу;
- в) показник термічного опору (R);
- г) сировину та складники;
- д) вміст вторинної сировини у відсотках, як частки від загального об'єму;
- е) термін зберігання та(або) кінцеву дату монтажу..

Відступ:

У разі, якщо на етикетці недостатньо місця для розміщення такої інформації, вона має бути надана у вигляді окремого документу та бути доступною на вебсайті виробника.

Верифікація:

- роздруківки оригінал-макетів або оригінали зразків етикеток з маркуванням;
- технічна документація, інструкції для користувача (оригінали чи копії);
- інші інформаційні матеріали (брошури, буклети, інформація на сайті тощо)

10 ВИМОГИ ДО ТРАНСПОРТУВАННЯ

10.1 ЕК – Система маршрутів транспортування

Система маршрутів транспортування виробів повинна забезпечувати зменшення обсягів витрат палива, викидів забруднюючих речовин в атмосферне повітря та парникових газів від транспортних засобів.

Продукцію рекомендовано відвантажувати оптимальними партіями.

Верифікація:

- довідка виробника про систему оптимізації маршрутів транспортування.

11 ЕКОЛОГІЧНЕ МАРКУВАННЯ ТА ІНФОРМУВАННЯ

Примітка. Відповідність вимогам за цим розділом оцінюється під час проведення нагляду за екологічно сертифікованими виробами та повторної сертифікації.

11.1 ЕК – Застосування екологічного маркування

Застосування екологічного маркування продукції повинно відповідати вимогам ДСТУ ISO 14020, ДСТУ ISO 14024 та СОУ OEM 913.01.

Екологічне маркування треба застосовувати виключно для екологічно сертифікованого виробу та у такий спосіб, щоб унеможливити введення в оману споживача відносно його екологічних характеристик чи переваг.

Примітка 1. Твердження, що вказують на екологічні характеристики чи переваги сертифікованого виробу відносно впливів на стан довкілля та(або) здоров'я людини потрібно обов'язково узгоджувати користувачу екологічного маркування з органом з екологічного маркування.

Примітка 2. Підтверджену екологічним сертифікатом інформацію про поліпшені екологічні характеристики чи переваги виробу у поєднанні з екологічним маркуванням рекомендовано розглядати як конкурентну перевагу і застосовувати усі можливі канали комунікації для донесення такої інформації споживачу.

Примітка 3. Ефективне застосування екологічного маркування в маркетингових комунікаціях може суттєво вплинути на поліпшення конкурентоспроможності, ефективно стимулювати збут (продажі), заощаджувати на зв'язках з громадськістю та бренд-комунікаціях. Рекомендовано виділяти екологічно сертифіковані вироби в торгових залах, зокрема на полицях: цінниками, воблерами тощо з позначенням, що це «екологічно сертифікований продукт» і т. ін.

Верифікація:

- угода на право застосування екологічного маркування;
- узгоджені органом з екологічного маркування макети етикеток;
- оригінал-макети або зразки етикеток;
- інформаційні матеріали (звіти, публікації, рекламна продукція тощо), у тому числі, що розміщені на вебсайті користувача екологічного маркування, в соціальних мережах та інших загальнодоступних джерелах інформації;
- перелік заходів, що були вжиті для інформування споживачів про екологічні характеристики чи переваги виробів із застосуванням екологічного маркування та посиланням на результати сертифікації;
- дані про застосування екологічного маркування в маркетинговій стратегії;
- дані про зафіксовані випадки неправомірного застосування екологічного маркування, отримані претензії та рекламації користувачем екологічного маркування виробів.

11.2 ЕК – Підвищення компетентності персоналу

Персонал користувача екологічного маркування, незалежно від посади та зайнятості, повинен бути ознайомлений з вимогами цього стандарту та володіти необхідними знаннями для успішного виконання в межах своєї компетенції встановлених цим стандартом вимог.

Примітка. Підвищення компетентності персоналу необхідно проводити систематично, шляхом проведення чи відвідання навчань у форматі тренінгів, семінарів тощо. Рекомендовано призначити відповідальну особу для розроблення щорічного плану таких заходів та забезпечувати організацію їх проведення чи участі у заходах, організованих іншими організаціями.

Верифікація:

- дані про заходи по підвищенню компетентності персоналу щодо екологічної сертифікації та маркування

11.3 ЕК – Інформування постачальників та обслуговуючих підприємств

11.3.1 Постачальники та обслуговуючі підприємства, продукцію і послуги яких використовують для вироблення екологічно сертифікованих виробів, повинні бути ознайомленими з інформацією щодо результатів екологічної сертифікації та вимог, встановлених цим стандартом.

11.3.2 Користувач екологічного маркування повинен забезпечити впровадження вимог, встановлених цим стандартом, у якості вимог технічних специфікацій до матеріалів, комплектуючих, хімічних продуктів, які закупаються для виробництва сертифікованих виробів.

Верифікація:

- дані про способи інформування постачальників і обслуговуючих підприємств щодо встановлених критеріїв технічних специфікацій;
- дані про встановлені критерії технічних специфікацій до матеріалів, комплектуючих, хімічних продуктів, які закупаються.

12 ПІДТВЕРДЖЕННЯ ВІДПОВІДНОСТІ

12.1 Для підтвердження відповідності виробів вимогам цього стандарту, заявник надає до органу з екологічного маркування підтвердну документацію згідно з планом документального аудиту.

Примітка. План документального аудиту має бути розроблений органом з екологічного маркування згідно з цим стандартом та СОУ OEM 913.03 на підставі заявки на сертифікацію від замовника.

12.2 Орган з оцінки відповідності повинен покладатися тільки на ті результати з оцінювань, що стосуються сертифікації і завершених до отримання заявки на сертифікацію, щодо яких він пересвідчився, що орган, установа, лабораторія відповідає вимогам ДСТУ EN ISO/IEC 17021-1, ДСТУ EN ISO/IEC 17025, ДСТУ EN ISO/IEC 17065.

12.3 Оцінювання відповідності виробів вимогам цього стандарту здійснює експертна комісія, яку створює орган з екологічного маркування, згідно з СОУ OEM 913.03.

12.4 У разі, якщо встановлена відповідність виробів вимогам цього стандарту, орган з екологічного маркування видає заявнику другий примірник протоколу експертної комісії та екологічний сертифікат на сертифіковану продукцію. На підставі екологічного сертифікату між органом з екологічного маркування і користувачем екологічного

сертифікату повинна бути укладена угода на право застосування екологічного маркування.

У разі встановлення невідповідності виробу вимогам цього стандарту орган з екологічного маркування видає заявнику другий примірник протоколу експертної комісії, із зазначенням усіх виявлених невідповідностей та встановлених строків їх усунення.

13 НАГЛЯД ЗА ЕКОЛОГІЧНО СЕРТИФІКОВАНИМИ ВИРОБАМИ

13.1 Користувач екологічного маркування виробів повинен гарантувати сталість відповідності показників виробів вимогам цього стандарту.

13.2 На період дії екологічного сертифікату відносно сертифікованих виробів не рідше ніж 1 раз на рік у строки, визначені Угодою на право застосування екологічного маркування, орган з екологічного маркування здійснює обов'язкову щорічну планову процедуру нагляду згідно з СОУ OEM 913.03.

13.3 Позаплановий нагляд за екологічно сертифікованими виробами може бути здійснено у випадках, передбачених СОУ OEM 913.03.

13.4 У разі непроходження процедури нагляду за сертифікованими виробами з будь-яких причин орган з екологічного маркування має право призупинити або скасувати дію екологічного сертифікату.

Примітка. У разі втрати чинності екологічного сертифікату, його користувач має припинити застосування екологічного маркування та забезпечити його видалення з усіх інформаційних джерел.

14 ГАРАНТІЇ КОРИСТУВАЧА ЕКОЛОГІЧНОГО МАРКОВАННЯ

Користувач екологічного маркування повинен гарантувати відповідність продукції вимогам цього стандарту через додержання вимог ЕК, встановлених цим стандартом.

БІБЛІОГРАФІЯ

1. Водний кодекс України
2. Кодекс України про надра
3. Лісовий кодекс України
4. Закон України «Про екологічний аудит»
5. Закон України «Про надання будівельної продукції на ринку»
6. Закон України «Про Основні засади (стратегію) державної екологічної політики України на період до 2030 року»
7. Закон України «Про охорону атмосферного повітря»
8. Закон України «Про охорону навколишнього природного середовища»
9. Закон України «Про систему громадського здоров'я»
10. Закон України «Про управління відходами»
11. Постанова Кабінету Міністрів України від 11.09.1996 № 1100 «Про затвердження Порядку розроблення нормативів гранично допустимого скидання забруднюючих речовин у водні об'єкти та перелік забруднюючих речовин, скидання яких у водні об'єкти нормується»
12. Постанова Кабінету Міністрів України від 29.11.2001 № 1598 «Про затвердження переліку найбільш поширених і небезпечних забруднюючих речовин, викиди яких в атмосферне повітря підлягають регулюванню»
13. Постанова Кабінету Міністрів України від 23.12.2021 № 1458 «Деякі питання надання будівельної продукції на ринку»
14. Постанова Кабінету Міністрів України від 07.05.2022 № 556 «Деякі питання подання декларації про відходи»
15. Постанова Кабінету Міністрів України від 10 травня 2024 р. № 539 «Про затвердження Технічного регламенту класифікації небезпечності, маркування та пакування хімічної продукції»

16. Постанова Кабінету Міністрів України від 23 липня 2024 р. № 847 «Про затвердження Технічного регламенту щодо безпечності хімічної продукції»

17. Наказ Міністерства охорони навколишнього природного середовища України від 27.06.2006 № 309 «Про затвердження нормативів граничнодопустимих викидів забруднюючих речовин із стаціонарних джерел»

18. Кіотський протокол до Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату

19. Монреальський протокол про речовини, що руйнують озоновий шар

20. Regulation (EC) No 1272/2008 of the European Parliament and of the Council of 16 December 2008 on classification, labelling and packaging of substances and mixtures, amending and repealing Directives 67/548/EEC and 1999/45/EC, and amending Regulation (EC) No 1907/2006

21. Regulation (EC) No 1907/2006 of the European Parliament and of the Council of 18 December 2006 concerning the Registration, Evaluation, Authorisation and Restriction of Chemicals (REACH), establishing a European Chemicals Agency, amending Directive 1999/45/EC and repealing Council Regulation (EEC) No 793/93 and Commission Regulation (EC) No 1488/94 as well as Council Directive 76/769/EEC and Commission Directives 91/155/EEC, 93/67/EEC, 93/105/EC and 2000/21/EC

22. Regulation (EU) 2023/988 of the European Parliament and of the Council of 10 May 2023 on general product safety, amending Regulation (EU) No 1025/2012 of the European Parliament and of the Council and Directive (EU) 2020/1828 of the European Parliament and the Council, and repealing Directive 2001/95/EC of the European Parliament and of the Council and Council Directive 87/357/EEC

23. Directive 94/62/EC of the European Parliament and Council of 20 December 1994 on packaging and packaging waste

24. Directive 2010/75/EU of the European Parliament and of the Council of 24 November 2010 on industrial and livestock rearing emissions

25. ДБН В.1.1-7-2016 Пожежна безпека об'єктів будівництва. Загальні вимоги

26. ДГН 6.6.1.-6.5.061-2000 (НРБУ-97/Д-2000) Державні гігієнічні нормативи. Норми радіаційної безпеки України; доповнення - Радіаційний захист від джерел потенційного опромінення

27. ДСН 3.3.6.037-99 Державні санітарні норми виробничого шуму, ультразвуку та інфразвуку

28. ДСанПіН 1139-2012 Державні санітарні норми та правила. Полімерні та полімервмісні матеріали, вироби і конструкції, що застосовуються у будівництві та виробництві меблів. Гігієнічні вимоги

29. ISO 1043-1:2011 Plastics - Symbols and abbreviated terms - Part 1: Basic polymers and their special characteristics

30. ISO 16000-9:2006 Indoor air. Part 9: Determination of the emission of volatile organic compounds from building products and furnishing. Emission test chamber method

31. Best Available Techniques (BAT) Reference Document for the Production of Wood-based Panels – European Union 2016

32. DE-UZ 132 The Environmental Label Blue Angel. Low-Emission Thermal Insulation Material and Suspended Ceilings for Indoor Use. January 2020. Version 6.

33. EC-25-25 The New Zealand Ecolabelling Trust. Licence criteria for building insulants

34. TGL-14-R1-11 Green Label Product Building Materials: Thermal Insulation. 28 July 2011

35. GL-008-012 Hong Kong Green Label Scheme Product Environmental Criteria for Thermal Building Insulation

прСОУ OEM 08.002.016.048:20XX

Код УКНД 13.020.60

Ключові слова: теплоізоляція, матеріали теплоізоляційні, екологічні критерії, екологічна сертифікація, піноутворювачі, інгібітори горіння, вторинна сировина, важкі метали, небезпечні речовини, канцерогенні речовини, паспорти безпеки, відходи, перероблення, відновлення, виробництво, маркування, пакування, транспортування.